

17.07.01

32a (משניות א-ד) → 33b (דלויים)

Note: Similar to what we've seen in the past few chapters, a lot of משניות are presented at the beginning of the chapter. We will study the first four – skipping the items in משנה ב' that are taken up later, then immediately begin the גמרא. In tomorrow's שיעור, we will resume our study of the משניות and study ה' משנה (which comprises the remainder of the משניות presented at the beginning of the chapter) and begin the analysis of the גמרא on: לג.

1. וענית ואמרת לפני ה' אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: דברים כו, ה

2. וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: דברים כו, ז

3. ונגשה ובמותו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: דברים כה, ט

4. והשיבוע הפהן את האשה בשבעת האלה ואמר הפהן לאשה יתן ה' אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת ה' את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: במדבר ה, כא

5. ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר לתתם ולא למנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: דברים כו, יג

6. והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: ויקרא יג, מה

7. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: דברים ו, ד

8. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: דברים ו, ו

9. ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: דברים ח, י

10. ונפש כי תחטא ושקעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: ויקרא ה, א

11. ונפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: ויקרא ה, כא

12. ויהי קול השופר הולך וחקק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: שמות יט, יט

13. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר פה תברכו את בני ישראל אמור להם: במדבר ו, כג

- I 'משנה א': Those declarations which may be said in any language:
- a פרשת סוטה (i.e. the oath) – as per v. 4
    - i all is clarified to her so that she shouldn't think מי המרים are a fraud (e.g. if she was violated against her will or intentionally and water subsequently doesn't affect her, she shouldn't think entire system is fraudulent)
  - b וידוי מעשר – as per v. 5 (no ענייה mentioned there)
    - i Lessons of וידוי מעשר: a person speaks his own praise in a soft voice (ודוי מעשר) and his disgrace aloud (מקרא בכורים)
      - 1 Challenge: תפילה is silent so as not to embarrass sinners – that's why חטאת is slaughtered in same place as עולה
      - 2 Answer: not his "disgrace" but his pain, as in v. 6
      - 3 Reassessment: חטאת is slaughtered in same place as עולה so as not to embarrass sinner
        - (a) Challenge: the bloods are sprinkled in distinct places (A: only who knows which blood he's carrying)
        - (b) Challenge: a חטאת is a female, עולה is a male (A: the tail covers it)
        - (c) Challenge: if he brings a goat, there is no tail to cover it (A: he should be shamed, bringing a lesser offering)
        - (d) Challenge: the חטאת for ע"ז is always a goat (A: there, shame is appropriate to serve as כפרה for ע"ז)
  - c קריאת שמע – as per v. 7
    - i dissent: רבי maintains that ק"ש must be said in לה"ק, following (v. 8)
      - 1 דבנן use והי to teach invalidity of reading out of order
        - (a) דבי infers that from תדברים רבנו disregard the הידיעה (ה"ה הידיעה רבנו) תדברים
      - 2 דבי uses שמע to teach that the reader must hear his own words (רבנו rule that in that case יצא)
      - 3 suggestion: רבי maintains that the entire תורה was meant to be said in all languages and רבנו – only לה"ק
        - (a) explanation: that's why they see special verses as countermanding normal rules
        - (b) rejection: each one's key verse is needed to counteract the other (היי) needed to trump שמע & vice-versa
  - d תפילה – everyone must pray from the heart
    - i challenge: ruling not to pray in Aramaic since מלאכי השרת don't attend to that language
    - ii answer: only true if praying alone; if praying with community, no need for מלאכי השרת and any language is ok
      - 1 objection to statement about מלאכים: stories of voices heard in קדה"ק giving Divine messages in ארמית
      - 2 answer: could be a קול בת or could have been גבריאל
  - e ברכת המזון – as per v. 9
  - f שבועת העדות – as per v. 10
  - g שבועת הפקדון – analogy of v. 11 to v. 10 (חטא::חטא)
- II 'משנה ב': Those declarations that must be made בלשון הקודש
- a מקרא בכורים – as per v. 1 (from v. 2) - v. 2 connects with v. 12, teaching that קול refers to לה"ק (משנה ג')
  - b חליצה – as per ואמרה in v. 3 – analogue with v. 2 (משנה ד')
    - i variant: יהודה – ר' יהודה in v. 3
    - ii קריאה: use ככה to teach that only actions are indispensable for חליצה (not קריאה)
      - 1 ד' יהודה infers that from ככה/כה רבנו disregard the distinction
    - iii בלה"ק declared גריזים ועיבל on לייים, teaching that the חליצה up as the model of לה"ק, teaching that the גריזים ועיבל on לייים
  - c ברכות וקללות (the ceremony on ועיבל וברכות) – as per v. 2
  - d ברכת כהנים – as per v. 13